

rics com als empobrits, a partir d'una profunda reflexió sobre la història de la humanitat, incidint en les causes que han provocat i provoquen les importants desigualtats entre el Nord i el Sud. Entre les qüestions que s'hi debaten destaquen l'esclavitud, el colonialisme, el desenvolupament de la humanitat, la cooperació, la política migratòria, la pluriculturalitat, el racisme, els valors dominants..., abordades amb dues virtuts que no és fàcil trobar: en primer lloc, s'aporta el testimoni d'escriptors africans, fet que permet entendre com des del continent africà s'ha viscut i es viu el pols de la humanitat i l'espoliació a què s'ha vist i es veu sotmès per Occident; i en segon lloc, es proporciona una excel·lent documentació a peu de pàgina que situa, amb detall i actualitat, una sèrie de dades i dates que possibiliten sospesar la dimensió quantitativa i qualitativa de les opinions que expressen els contertulians.

A la segona part, el llibre presenta, a través de vint-i-un articles i reportatges, diverses visions sobre els temes debatuts a la primera part. Algunes d'aquestes aportacions aprofundeixen en aspectes ja tractats; d'altres il·lustren i situen qüestions que ja s'han esmentat; alguns articles ens encoratgen a seguir treballant per una societat millor. Les matèries de les quals parteixen els textos són

diverses: l'educació, la política, l'ètica, els drets humans, la cooperació, la ciutadania... Aquesta segona meitat va creant un discurs de sensibilització que deixa el lector molt ben situat en temes d'actualitat, perquè els articles, en el seu conjunt, responen a qüestions d'avui informant i formant.

En definitiva, ens trobem amb una publicació que és una eina pedagògica de gran utilitat per a les persones que busquen respostes als interrogants socials del present i, en particular, per als educadors que volen generar al seu entorn el debat necessari per entendre millor alguns dels reptes que avui té plantejats la societat.

Josep Miquel Paludàrias

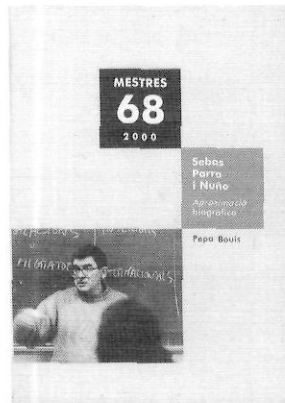

Una biografia apassionada

BOUIS, Pepa.
Sebas Parra i Nuño. Aproximació biogràfica.
Ed. Mestres 68 i Rosa Sensat.
Barcelona, 2003.
108 pàgines.

Des que el diari *El Punt* ha assolit ja la majoria d'edat en tenim uns quants indicadors. Un dels més significatius és, potser, la producció de llibres per part dels seus redactors. Aquesta de la Pepa Bouis n'és un més.

El llibre és conseqüència del Premi Mestres 68,

atorgat a Sebas Parra i a l'Escola d'Adults de Salt l'any 2000 per diversos motius, entre altres per «la il·lusió i exemple de la seva acció professional en la lluita pel dret democràtic i igualatori de totes les persones sense diferències de raça, gènere o religió i pels socialment més desvalguts».

Consta de dues parts ben diferenciades. La primera i més breu és pròpiament una aproximació biogràfica al mestre Sebas Parra (*Sociéllamos*, 1946), feta amb pinzellades molt gruixudes i relatives sobretot al seu vessant públic. Només un comentari il·lustratiu: «El seu creixement com a home és ben diferent del de la resta d'humans. Com més gran es fa, més ha radicalitzat les seves postures, més intransigent es torna davant les coses que no li agraden».

La segona part és una mena de monòleg on Sebas Parra explica quins són els fonaments i els motors del seu pensament, de la seva vida i de la seva acció. Es presenten en cinc grans apartats:

La comunicació (pensant en Eduardo Galeano, l'escriptor uruguaià), perquè l'educador ha de ser un comunicador competent: d'aquí les seves poesies, els seus nombrosíssims articles i el munt de conferències, taules rodones i actes diversos en què ha participat.

La solidaritat (pensant en Orlando Pineda, el *maestro* nicaragüenc), premissa indissociable de l'Escola d'Adults de Salt, el projecte i la realitat que ha liderat i dirigeix encara, 30 anys després, el mateix Sebas Parra.

La política (pensant en Karl Marx, el redactor del *Manifest comunista*), perquè política i educació són dues cares de la mateixa moneda, on fa un repàs de les seves múltiples militàncies en organitzacions diverses.

L'educació (pensant en Paulo Freire, el pedagog brasiler), perquè educar requereix creure en la possibilitat que tenim de canviar la història, de canviar el món.

I l'afecte («pensant en les persones que m'estimen i que estimo»), perquè només l'afecte dóna sentit a la vida i a l'educació.

Com és fàcilment deduïble, aquesta és una biografia apassionada, enamorada. I aquest és un monòleg radical, sense embuts, vital i esperançat, discret i tendre. Una alenada d'aire fresc.

Xavier Besalú